

El debat cultural Les propostes per al 28N

La cultura, també en campanya

Raül Maigí

Si hi ha una cosa que uneix tots els partits polítics, és que afirmen que la cultura és prioritària en els seus programes. En plena campanya electoral per al 28-N, hem reunit portaveus de les formacions amb representació parlamentària per parlar exclusivament de cultura. Són sis persones que han treballat a fons la matèria al llarg de la legislatura: un, en Lluís Noguera, des de la pròpia conselleria; la resta, tots ells diputats, en el seguiment de la Comissió de Política Cultural del Parlament. El debat va durar prop de tres hores. Aquestes són, en síntesi, les seves reflexions i propostes.

PLANTEJAMENT GENERAL

Marta Alòs (CiU). “Catalunya és una nació cultural. La cultura és la força del país i tenim molt a aportar. Nosaltres donem molta importància als creadors, i és cabdal donar-hi suport. Però no entenem la cultura separada d’altres àmbits, ha d’anar lligada amb el món educatiu. Encara hi ha un important teixit associatiu i no entenem la cultura sense aquest vessant, per això volem aprimar l’administració pública a favor de les entitats cíviques, que són les que han de portar la iniciativa: l’administració mai no les pot suplir. S’ha de crear un Departament de Cultura molt fort. És molt important la política lingüística, però també una major difusió internacional, en treball transversal amb la resta de departaments. En el nostre programa no entenem la cultura sense els valors, que la societat ha anat perdent: la cultura de l’esforç, del rendiment...”

Rafael López (PP). “Necesitem una cultura més plural, més independent i menys nacionalista. Proposem una cultura que doni suport sobretot als creadors i als productors, que

MARTA ALÒS (CIU)
Lleida, 1960
Núm. 3 per Lleida
Escriptora
Diputada en la Comissió de Política Cultural en la passada legislatura

RAFAEL LÓPEZ (PP)
Barcelona, 1976
Núm. 11 per Barcelona
Llicenciat en ciències polítiques i sociologia
Diputat en la Comissió de Política Cultural

LLUÍS NOGUERA (ERC)
La Garriga, 1968
No concorre a la llista
Gestor cultural
Ha ocupat el càrrec de secretari general del Departament de Cultura

ANTONI LLEVOT (PSC)
Betesa, Ossa, 1950
Núm. 4 per Lleida
Llicenciat en belles arts i professor de dibuix
Diputat en la Comissió de Política Cultural

FRANCESC PANÉ (ICV)
Les Borges Blanques, 1955
Núm. 1 per Lleida
Poeta i filòleg
Diputat en la Comissió de Política Cultural en la passada legislatura

CARMEN DE RIVERA (C's)
Barcelona, 1956
Núm. 2 per Barcelona
Advocada
Diputada en la Comissió de Política Cultural en la passada legislatura

són els que fan cultura. Cal potenciar la indústria cultural, la cultura ha de ser una indústria que ens ajudi a sortir de la crisi en la nova societat del coneixement, i això s’ha de notar, per exemple, en els ajuts que dona l’ICIC, que cal coordinar amb els que dona l’Estat. Nosaltres apostarem perquè el Consell de les Arts [Conca], un model que funciona en altres països, sigui més independent de la política i tingui més recursos. No pot ser que cada dos per tres canviem la normativa. Volem una cultura en dues llengües, perquè la gran majoria de producció cultural es fa en català i castellà, i no tenen sentit algunes ajudes que es donen només per la llengua. Cal donar suport al català, però no pot ser la base principal per donar subvencions. No ens ha de fer por parlar de consum cultural; no hi haurà cultura sense gent que en consumeixi, i això ho hem d’aconseguir amb l’educació i els mitjans. I també és important la cultura de l’esforç: el creador és una persona que s’arrisca i s’esforça, no és fàcil crear. Hem de fer de Catalunya una potència mundial, i també donar suport a la cultura popular, no substituir-la, que és el que fa sovint l’administració.”

Lluís Noguera (ERC). “Catalunya és sobretot una cultura. Si no, no tindríem la meitat de turistes a Barcelona, per exemple. Nosaltres proposem desenvolupar unes polítiques culturals modernes, progressistes i de concertació amb el món local i l’associatiu. Hi ha dos extrems que volem prioritzar: prestar serveis públics, és a dir, garantir l’accés de la ciutadania a la cultura; i el desenvolupament individual i col·lectiu, i això vol dir polítiques de llibertat de creació, com el Conca, i de suport al sector artístic. Per fer-ho, el sistema necessita una indústria cultural forta i uns mitjans de comunicació compromesos. Cinc grans eixos: el valor econòmic de la cultura, ampliarem les

indústries culturals i apostarem per la internacionalització; proposarem un pla estratègic per evitar que el món local no coordini la seva acció pública –el Peccat era un primer pas en aquest sentit; també desenvoluparem públics i mercats, com la campanya de lectura; la cultura ha d’estar al servei de la cohesió social, ha de ser útil socialment; i finalment la cultura com a eina essencial de la construcció nacional del país.”

Antoni Llevot (PSC). “Proposem el sosteniment del pla de biblioteques per garantir l’accés a la informació i a la cultura, caldrà mantenir l’esforç inversor en aquest sentit; també l’elaboració i desplegament d’un pla marc d’ensenyaments artístics per millorar les capacitats de tota la societat; la prioritització dels contractes-programa dels grans equipaments culturals –una altra proposta important, per millorar la dimensió social de les polítiques culturals; pel que fa a la funció educativa, accessibilitat, respecte a la diversitat i integració social; proposem també la protecció preferent dels creadors, perquè la creació és la matèria prima de la cultura. Elaboració de l’Estatut dels artistes acordat amb els professionals per establir un nou marc de les relacions contractuals i fiscals; també volem estendre a tots els sectors culturals el pla de les bones pràctiques de la música, i plans estratègics de tots els sectors de la producció cultural. Un altre punt important és la proposta de nova fiscalitat de la cultura, compromís per millorar els incentius fiscals pel que fa als impostos que són titularitat de la Generalitat i instar l’Estat a fer les modificacions que els correspongui. També cal un pla de digitalització de continguts analògics i de promoció del desenvolupament dels continguts digitals. Proposem la creació d’un canal digital de cultura, i un portal de continguts culturals.

També crearem el consell nacional de les associacions culturals, amb caràcter consultiu.”

Francesc Pané (ICV). “Catalunya és, en essència, una realitat històrica cultural i això ens defineix en el món, tenint en compte la realitat dels Països Catalans. La cultura ha de ser l'eix fonamental en les polítiques de benestar. La cultura és bàsicament educació, però és també ciència, tecnologia, i comunicació. La cultura només es pot desenvolupar a partir d'un criteri de xarxa, de creació, d'exhibició i de consum. La cultura és memòria i és cohesió social: calen polítiques d'interculturalitat que ens enriqueixin i que permetin també l'acollida. La cultura és bàsicament poble, i convé que considerem les polítiques culturals com un element de descentralització. Hi ha molta creació i consum creixent en els territoris interiors de Catalunya. La cultura ha de ser desgovernmentalitzada. No pot anar deslligada de la municipalitat: és equivalent d'equilibri territorial. I la cultura és economia, en un moment de crisi, ha de ser un jaciment d'ocupació de valor afegit, i l'element incardinador de les indústries culturals. Cal eixamplar els mercats culturals i aconseguir que hi hagi cultura de proximitat.”

Carmen de Rivera (C's). “Creiem que la cultura té un paper primordial en la igualtat d'oportunitats i per això des de Ciutadans fomentarem tant la creació i difusió de continguts culturals com la promoció de totes les vies d'accés dels ciutadans a aquests continguts, incloent-hi les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies. Introduïrem mecanismes de transparència i equitat per evitar la dependència crònica de la subvenció pública. Seleccionarem amb rigor les finalitats per les quals es destinen els fons i controlarem de manera eficaç

el compliment dels objectius perquè els recursos destinats sempre reverteixin en benefici dels ciutadans. Consolidarem les xarxes de biblioteques, museus i teatres, així com la seva accessibilitat al públic. I per això estendrem els horaris de les biblioteques públiques, especialment les universitàries, ampliant l'oferta d'obertura les 24 hores en determinades dates. Elaborarem un nou pla de foment de la lectura i promoció de la cultura que impliqui l'administració, l'ensenyament públic i privat i les xarxes d'equipaments culturals. Augmentarem els descomptes per a aturats, joves i pensionistes en l'accés a ofertes culturals, i evitarem la concentració de l'oferta a les àrees metropolitanes”.

EQUIPAMENTS I PATRIMONI

M.A. (CiU). “En el nostre programa no hi ha grans promeses quant a grans despeses. Partim de l'elaboració d'un pla d'infraestructures culturals amb un criteri d'equilibri presupostari coherent entre el continent i el contingut, que sigui sensible amb un reequilibri territorial. Cal mirar quines infraestructures tenim, que són moltes, i ja podem rendibilitzar-les. A les poblacions hem d'intentar que tothom tingui de tot, però sobretot que siguin rendibles. Pel que fa al pla d'equipaments culturals [Peccat], ja vam dir que grinyolava, perquè es va presentar sense un pla de finançament. Quant al pla de museus, passa el mateix, i ja veurem com es desenvolupa. Estem totalment en contra del museu de societat: creiem en la independència dels museus, i això trenca la tradició, és una barbaritat, una idea del segle XIX. Prioritzem la conservació: si no conservem, no hi ha patrimoni, i això no té substitut.”

R.L. (PP). “Territori, contingut i recursos són importants. No és època favorable per fer

Francesc Pané (ICV)

“La cultura ha de ser l'eix fonamental en les polítiques de benestar”

Lluís Noguera (ERC)

“L'Estat ha mostrat una deslleialtat permanent en temes de cultura”

Carmen de Rivera (C's)

“És un error entrar en polèmiques interessades en qüestions culturals”

Rafael López (PP)

“La cultura catalana s'expressa en català i castellà, és part de la cultura espanyola”

Antoni Llevot (PSC)

“Establirem un pla estratègic que vinculi memòria i turisme cultural perquè el patrimoni generi desenvolupament econòmic”

Marta Alòs (CiU)

“La presència del ministeri en institucions catalanes com el MNAC o el Liceu és una vergonya”

grans inversions, i el primer que faríem és una auditoria per saber els recursos de la Generalitat. Hem de ser molt realistes: avui estem destinant 20 milions a infraestructures i la memòria del Peccat parla de 60 milions anuals. Això és realista? I la meitat ho han de pagar els ajuntaments! Nosaltres volem donar estabilitat, hem fet un Peccat i no el canviarem. Però no cometem l'error d'aquest tripartit, perquè la darrera legislatura ja va acabar amb un mapa d'infraestructures del senyor Mascarell, i hem passat quatre anys més per fer un altre pla. Ens passem més temps mirant el que hem de fer que fent-ho. El primer que hem de corregir és el peccat d'aquest govern, que és no comptar amb la iniciativa privada i social: tenim molts ateneus que es poden aprofitar. També cal donar continguts, s'hi ha d'incloure la música en viu i també els artistes. Com ha dit el portaveu socialista, és important l'Estatut de l'Artista, però això s'ha de fer també des de Madrid per motius fiscals.”

L.N. (ERC). “No vulguem vendre un país que no existeix, i no existeix perquè l'Estat –que és qui té la competència– no el deixa existir. L'Estat ha mostrat una deslleialtat permanent en temes de cultura. El Peccat és una eina, i el proper conseller sabrà en cinc minuts quants equipaments culturals hi ha a Catalunya. És un pla sectorial territorial i això és importantíssim: el proper PUOSC haurà de seguir els dictats del Peccat, i la llei de barris, també. I ara ens falta fer el pla de Barcelona. Sempre fan falta infraestructures culturals. El museu casteller l'hauré de fer, i el nou museu de societat. El pla de museus també és una bona eina.”

A.L. (PSC). “Hem de comptar amb la iniciativa privada, però nosaltres hem de ser-hi els primers per prémer més fort que mai, malgrat la crisi. En re-

El debat cultural Les propostes per al 28N

Què hi diuen les candidatures noves?

“Atendrem millor les entitats”

“L'IEC ha de tenir més pes”

lació als nous equipaments, jo destacaria projectes que no podem deixar de banda com el canòdrom i la resta de centres d'art, el museu casteller de Valls, el del disseny de Barcelona i el Morera de Lleida. També el de societat i el de ciències naturals, que també són al pla de museus. El Peccat el valoro molt positivament, però també vull esmentar el pla anterior 2005-07, i això són fets. Volem establir un pla estratègic que vinculi memòria i turisme cultural, perquè el patrimoni generi riquesa i desenvolupament econòmic.”

F.P. (ICV). “Infraestructura vol dir accessibilitat a la cultura i això és essencial. No és veritat que l'accessibilitat sigui a tots els punts del territori, malgrat els esforços que hem fet. Encara tenim comarques on les infraestructures són escasses i, per tant, les oportunitats també. Com que parlem de diners, jo ja m'apresso a dir que volem arribar al final de la legislatura amb el 2% per a cultura del pressupost global anual de la Generalitat. El Peccat és un excel·lent instrument, ara, s'hi han d'incorporar les entitats culturals que tenen patrimoni, els ateneus, etc., a fi i efecte de no duplicar esforços. Potser també cal pensar en les escoles d'art. Nosaltres proposem la figura de la masoveria per a la creació, espais públics concertats amb els creadors perquè hi puguin treballar. El pla de museus també és un bon full de ruta, però cal fer una xarxa de debò. Volem fer un pla de les arts visuals que pugui concretar una xarxa de centres d'arts estesa en el territori.”

C.R. (C's). “El Peccat pot resultar una eina molt útil per millorar la xarxa d'infraestructures culturals i gestió del patrimoni. En aquest sentit, ofereix informació sobre la situació actual dels equipaments culturals i de les possibilitats de millora. Reconeixem l'esforç i valorem la col·laboració entre l'administració autonòmica i la municipal. I també hem de reconèixer des de tots els partits que en l'aplicació d'aquest pla caldrà tenir en compte la possibilitat que la recessió econòmica mar-

“El pressupost de Cultura ha d'augmentar de forma substancial, almenys ha de ser del 7%, com la mitjana de països europeus. A Solidaritat Catalana per la Independència som enemics acèrrims de les comissions i els càrrecs de confiança, per la qual cosa no hi haurà acumulació de càrrecs, garantim imparcialitat i buscarem les persones més aptes per a cada responsabilitat. Pel que fa als equipaments i al patrimoni, volem equilibri territorial, que cap comarca quedi desprotegida del dret a la cultura i, sobretot, atendre les demandes de baix a dalt –no volem imposar equipaments on no hi ha tradició sinó atendre la demanda social. Amb un pressupost

“Volem posar la cultura en el centre de la política nacional, amb un pressupost prioritari com no l'ha tingut mai, que serà com a mínim del 10% del total. En l'àmbit patrimonial, Reagrupament posa la prioritat en prevenir la destrucció del patrimoni, i farem esforços per valorar-lo i donar-lo a conèixer. Descartem el museu de societat previst al pla de museus, i proposem xarxes temàtiques encapçalades pels museus nacionals. Una altra prioritat és recuperar i adquirir el patrimoni català repartit pel món. Cada municipi ha de tenir un equipament cultural polivalent. De la mateixa manera, les entitats privades culturals històriques han de mantenir la propietat

qui les prioritats i, per tant, l'aplicació en diferent grau en funció de l'evolució de la crisi econòmica. En el pla de museus ha de prevaler la millora de la gestió de les col·leccions així com la millora d'equipaments amb programes de desenvolupament conjunt entre institucions. La competència institucional sempre dona un resultat negatiu en la gestió. Un exemple rellevant d'aquesta col·laboració el veiem en l'acord recent per a la creació de la Xarxa de Museus d'Història i monuments de Catalunya, amb una política unitària que respecti la diversitat de cada museu.”

IDENTITAT I LLENGUA

M.A. (CiU). “Nosaltres posem molt èmfasi perquè la llengua catalana sigui reconeguda d'una vegada per totes a la Unió Europea. En la promoció de la llengua i la cultura catalanes cal tenir en compte els agents que les promouen, com l'Institut d'Estudis Catalans, que més que suports departamentals, ha de ser protegit i reconegut en la

globalitat com a acadèmia i màxima autoritat filològica i científica. L'Institut Ramon Llull [IRL] ha de ser el pal de paller de la projecció exterior, amb polítiques equitatives i ajuts equilibrats tant per als creadors consolidats com per als emergents. La llei del cinema és molt important, però la vam reduir massa a un debat només de la llengua, i no és només això. Nosaltres vam presentar esmenes i en vam eixamplar les expectatives. Reforçar el teixit industrial és bàsic”.

R.L. (PP). “No és cap secret que nosaltres defensem que la cultura catalana s'expressa bàsicament en dos idiomes, català i castellà, i que hem de fomentar la cultura catalana independentment de la llengua en què s'expressi. Un dels nostres compromisos és revisar la legislació perquè la cultura catalana en castellà no surti penalitzada. Fixem-nos en el problema del sector editorial per la caiguda de les distribuïdores: quantes petites editorials que publiquen en català cauran? Una cosa és fer

grans lleis patriòtiques i l'altra és donar suport als sectors. Nosaltres no entenem que la cultura serveixi per a la construcció nacional. Hem de promocionar el català, però sense imposicions. En el cas de la llei del cinema, creiem que era més pensada per un partit concret per a una època electoral i no pas per ajudar el sector. Els productors tenen més problemes per accedir a crèdits de l'ICF que de l'ICO. Però quant a l'article 18 de la llei [el que fa referència a la paritat entre català i castellà], actualment la caiguda d'espectadors a les sales és del 24%, i qualsevol política ha de tenir el consens de les sales. No ens agraden les quotes ni les imposicions; si governem, suprimirem l'article 18. Si parlem de l'Institut Ramon Llull, pensem que hem de racionalitzar la internacionalització de la cultura catalana”.

L.N. (ERC). “Per a la internacionalització de la cultura catalana, tenim dos fantàstics instruments com el Ramon Llull i l'ICIC. Hem aconseguit una inversió important i ser presents a festivals amb els nostres creadors. Si tornem a governar, en la Conselleria de Cultura hi integrarem el Ramon Llull per fer més forta l'estratègia internacional, i hi incorporarem política lingüística, i totes les polítiques de memòria i història. No tenim estat, de moment, però sí necessitem projectar-nos, i no se'n coneixeria sense la nostra cultura i els nostres creadors. La llei del cinema, òbviament, el que farem és desenvolupar-la. *Pa negre*, *Herois* i *Bruc* són films que demostren l'esforç per ser competitius. La llei no és només l'article 18, però s'hi havia de posar, entre altres coses, per poder desplegar la llei de política lingüística. No ens hem inventat res.”

A.L. (PSC). “L'aplicació de la llei del cinema representarà una promoció important del català. La llei ha de desenvolupar polítiques actives més que no pas sancionadores. S'ha de fer un esforç per arribar a acords amb els distribuïdors per a la digitalització de les sales i també per al doblatge, i assolir l'equitat entre les dues llengües. Pel que fa a l'IRL, ha de ser la punta de llança per fer arribar arreu del

Isabel-Clara Simó, Solidaritat Catalana per la Independència.

Montserrat Tudela, Reagrupament

més alt podem cobrir mancances actuals com ara servir millor a l'associacionisme cultural. Pel que fa als ajuts a la creació, el futur Parlament decidirà si hem de tenir o no Consell de les Arts, però el que està clar és que no podem caure en la vergonya d'encarregar informes inútils a persones de confiança. En la cultura hi ha una especial opacitat pel que fa als nomenaments, i nosaltres comptarem amb l'associacionisme per distribuir les tasques culturals. Quant a la projecció internacional de la cultura catalana, volem un Institut Ramon Llull bastant més ambiciós. Un cop assolim la independència, esperem que les relacions amb l'Estat espanyol siguin bones, encara que en l'àmbit de la cultura serà molt difícil la gestió de les propietats, i caldrà pactar cas per cas. En alguns casos ens ho hauran de vendre; en altres, cedir o en altres ens ho hauran de dividir.”

dels seus edificis encara que l'administració intervingui en la gestió. Volem donar major rellevància a l'IEC perquè participi més directament en la gestió del patrimoni i els museus. Pel que fa a la formació, Reagrupament defensa el dret del ciutadà a accedir a un sistema públic d'educació artística, i potenciar la creativitat no només amb subvencions sinó contribuint a inserir els creadors a les xarxes internacionals. El Conca no pot ser una oficina de subvencions sinó un veritable consell que arribi a tots els àmbits de la cultura. No ha de dependre del Departament i ha de tenir un pressupost digne; amb el que té ara no pot fer res. Reagrupament també vol reformular la propietat intel·lectual, alliberant els drets d'autor del patrimoni col·lectiu. Per a Reagrupament, un altre dels pilars és la recerca, el treball conjunt de cultura amb la universitat i el Departament d'Ensenyament.”

Concrecions electorals

món la cultura catalana; ha fet una extraordinària difusió i ha aconseguit que per primer cop la literatura catalana es tradueixi significativament en altres idiomes. Hem d'aprofitar l'IRL per difondre també el nostre discurs polític, si no, els esforços serien malaguanyats.”

F.P. (ICV). “Cal la màxima sinergia amb tots els territoris de parla catalana. Les segregacions porten als anorrements. L'IRL és crucial, una gran idea, però avui mereixeria una major coordinació amb el Conca perquè els criteris del Conca sobre projecció de la cultura els pugui instrumentalitzar l'IRL. També convindria establir línies de coordinació amb la Institució de les Lletres Catalanes. Les delegacions a l'exterior han d'esdevenir veritables promocions de la llengua i la cultura, i hi ha d'haver missions culturals de la mateixa manera que hi ha missions econòmiques. És important incorporar el País Valencià a l'IRL, i nosaltres ens comprometem a fer tots els esforços, perquè queda coix sense el País Valencià. Sobre la llei del cinema, volem desplegar-la. No és una llei patriòtica sinó una llei de llibertat i de preservació de la nostra cultura, però també d'impuls de la indústria audiovisual, tot i que això s'ha volgut obviar. Volem crear l'agència del cinema i de l'audiovisual. I una consideració: hem de convertir l'ICIC en la banca pública de finançament de la cultura catalana, bàsicament de l'audiovisual”.

C.R. (C's). “Des de C's, ens hem mostrat partidaris d'un model de foment del català al cinema basat en un acord entre la indústria cinematogràfica i la Generalitat que ajudi a digitalitzar les sales perquè cada empresari programi la sessió en un o altre idioma en funció de la demanda. La llei del cinema està basada en un model anacrònic de cintes analògiques i va en contra de la tendència a la resta de països d'Europa, que tenen avançats plans de digitalització. Les crítiques del sector cinematogràfic són prou conegudes. Els representants de les distribuïdores més importants ja han avisat que acataran la llei portant pel·lícules en versió original sense subtítol i sense do-

- Conselleria amb més competències
- Pla estratègic de les administracions públiques
- Pla de museus i nou museu de societat
- Llei de mecenatge
- Pressupost cultural del 2% del total
- Col·lecció pública d'art i pla estratègic de la fotografia a Catalunya (encàrrecs ja fets al Conca)
- Creació de l'Agència Catalana de difusió artística

- Creació d'entitats de drets d'autor perquè reverteixin en els creadors catalans
- Adquisició d'obres d'art per exposar als equipaments públics.
- Pla integral de la dansa, amb circuits per als creadors per tot el territori
- Pla per dignificar la professió musical, i potenciar l'educació musical
- Impuls d'un portal 2.0 com a punt de trobada del món editorial

- El Conca ha de districuir 50 milions
- Desgovernamentalització de la cultura
- Transversalitat, i nova vicepresidència dedicada a qüestions culturals
- Evitar duplicitats entre institucions
- Arribar al 2% del pressupost
- Que el 20% de l'1% cultural sigui per a ajuts a la creació
- Llei de les arts
- Incentivar patrocini i mecenatge

- Pressupost cultural del 2%, i unió amb conselleria d'educació
- Independència de la cultura i més diners per al Conca
- Pla d'estudi de la música i finançament de part dels estudis musicals
- Estatut de l'artista, circuits i donar contingut al territori
- Llei de mecenatge i patrocini
- Revisar la legislació perquè la cultura catalana en castellà no surti penalitzada

- Creació de l'Agència de l'Audiovisual, dins de l'ICIC
- Reordenació de l'administració cultural
- Impuls al conjunt de la cultura tradicional
- Potenciar festes populars arrelades al territori
- Estatut de l'artista
- Pressupost cultural mínim del 2% del total
- Consell Nacional de les Associacions culturals

- Transparència i equitat per evitar la dependència crònica de la subvenció
- Consolidar xarxes de biblioteques, museus i teatres i accessibilitat al públic
- Biblioteques universitàries obertes les 24 hores en determinades dates
- Pla de foment de la lectura i promoció de la cultura
- Més descomptes per a aturats, joves i pensionistes en l'accés a la cultura

preocupació sinó que creiem que ha d'invertir més. Ens agraden els consorcis. I ens preocupen més les condicions laborals que no pas que hi sigui l'Estat. Hem de lluitar perquè Barcelona sigui una cocapital cultural d'Espanya, amb aquest caràcter nacional espanyol que no agrada a alguns grups de la cambra. I hem d'acabar amb la diàspora d'artistes catalans que van a Madrid a buscar oportunitats.”

L.N. (ERC). “Mentre no tinguem estat propi, l'Estat espanyol té el deure d'invertir en cultura, això no ens sembla una vergonya sinó una obligació. El que és una vergonya és que el Liceu o el MNAC no els puguem pagar només els catalans, i això és fruit d'anys de desídia en política cultural. Sobre els traspasos o els papers de Salamanca, el problema que hem tingut amb el PSOE és que amb cada canvi de ministre han canviat de política.”

A.L. (PSC). “Està clar que no hem de renunciar al retorn dels impostos que lliurem a l'Estat, però s'ha avançat molt en aquest aspecte, i pel que fa al retorn estem per sobre de la mitjana, així que alguna cosa hem aconseguit.”

F.P. (ICV). “Té cap sentit el Ministeri de Cultura en un Estat descentralitzat amb les competències de cultura transferides a les comunitats autònomes? Nosaltres entenem que no. I encara té menys sentit que el Ministeri manegi el 44% dels recursos a l'Estat, mentre que nosaltres a Catalunya, escassament el 14%. D'altra banda, l'Estatut estableix els traspasos i les competències, i el que ha de fer l'Estat és complir-los.”

C.R. (C's). “És un error entrar en polèmiques interessades en qüestions culturals. No pot utilitzar-se el llegat cultural específic català o comú espanyol per utilitzar-ho com a element separador. Al ciutadà se l'ha excitat mediàticament amb qüestions que no l'afecten directament i que no estan relacionades amb una millora en les condicions per les quals accedeix al patrimoni cultural. La col·laboració entre administracions ha d'estar sempre al servei del ciutadà.” *

blar. La promoció internacional de la cultura catalana i del català es farà en millors condicions si comptem amb la col·laboració dels organismes que depenen del Ministeri de Cultura en tots els àmbits. En aquest sentit, és destacable el model de col·laboració entre l'Institut Ramon Llull i l'Institut Cervantes, que permet al Ramon Llull oferir cursos de català a tot el món gràcies al Cervantes, que cedeix

els seus locals allà on el Ramon Llull no té seu.”

RELACIONS AMB L'ESTAT

M.A. (CiU). “La relació amb l'Estat ha canviat amb el tripartit. A nosaltres ens revolta molt la presència del Ministeri de Cultura en institucions catalanes com el MNAC o el Liceu, per exemple. És una vergonya, i un gol que han colat al tripartit. I hi

ha traspasos pendents com el del Museu Arqueològic de Tarragona, que ha estat un fracàs personal del conseller.”

R.L. (PP). “La cultura catalana s'expressa en català i castellà, és part de la cultura espanyola, i Catalunya ja té un estat propi, que el compartim amb altres pobles d'Espanya. L'Estat ha d'invertir en cultura catalana, així que no ho veiem amb